

tets cirkulæreskrivelse af 2. juli 1998, hvorefter piger kan blive navngivet med faderens, farfaderens og evt. oldefaderens fornavn som 2. eller senere fornavn, hvis barnets forældre er eller har været statsborgere i et land, der følger en sådan navneskik, og hvis pigerne tillægges et egentligt pige-fornavn som 1. fornavn.

Udvalget har på baggrund af de problemer, der er beskrevet ovenfor, fundet, at der er behov for at liberalisere reglerne om adgangen til at tage et kønsukorrekt fornavn som 2. eller senere fornavn/mellemnavn. Det må dog efter udvalgets opfattelse være en betingelse, at en sådan liberalisering kan ske, uden at fornavnenes kønsidentificerende funktion herved fortabes, idet dette ville kunne have uheldige konsekvenser for den praktiske navnebrug.

Det følger heraf, at en sådan liberalisering efter udvalgets opfattelse ikke bør ske ved at give enhver mulighed for at tage et kønsukorrekt fornavn. En sådan vidtgående liberalisering ville nemlig kunne resultere i, at fornavnets kønsidentificerende funktion i realiteten ville blive ophævet.

Udvalget har i den forbindelse overvejet forskellige modeller, som liberaliserer adgangen til at tage et kønsukorrekt fornavn som 2. fornavn eller mellemnavn, og som samtidig sikrer, at fornavnets kønsidentificerende funktion ikke fortabes.

Udvalget har bl.a. overvejet en model, hvorefter det tillades at tage kønsukorrekte fornavne som 2. eller senere fornavn. Den pågældende skulle så samtidig have et 1. fornavn, der svarer til den pågældendes køn, således som dette tillades for visse etniske grupper i dag. Et 2. eller senere fornavn vil typisk fremstå som et mellemnavn, der ikke på samme måde som det første fornavn er kønsidentificerende. En sådan ordning indebærer imidlertid i realiteten, at der indføres en 4. navnekategori mellem 1. fornavn og mellemnavnet. Dertil kommer, at det ikke vil være muligt i lovgivningen at hindre, at en person, der f.eks. har et kønsukorrekt navn som 2. fornavn, i praksis alene kalder sig ved dette navn. En sådan løsning vil derfor ikke i tilstrækkelig grad sikre mod den ovennævnte risiko for fornavnets funktionstab. En sådan model kan derfor ikke anbefales.

Udvalget har endvidere overvejet, om en liberalisering af reglerne om kønsukorrekt brug af fornavne/mellemnavne i stedet kunne foretages ved at lempe adgangen til at tage et mellemnavn, hvis det navn, der ønskes, er et godkendt fornavn, herunder et godkendt fornavn, der betegner det modsatte køn i forhold til den, der ønsker navnet. Imod en sådan model kan det anføres, at den, i højere grad end tilfældet er i dag,

bryder med princippet om, at man skal have en slægtsmæssig tilknytning til et mellemnavn. Heroverfor kan det imidlertid anføres, at der i dag findes en lang række fornavne, der er i brug som mellemnavne, og at det som nævnt i praksis kan være ganske vanskeligt at afgøre, om en person bærer et navn som 2. fornavn eller som mellemnavn. Dertil kommer, at der heller ikke efter navnelovens § 11 i dag stilles krav om kønskorrekthed i forhold til mellemnavne. Derimod er det en betingelse for at kunne tage et mellemnavn, at der består en bestemt slægtsmæssig (eller lignende) tilknytning til navnet, jf. § 11. Det vil sige, at det er muligt at tage et kønsukorrekt navn med fornavnspræg som mellemnavn, hvis man har den fornødne slægtsmæssige tilknytning hertil.

Mellemnavne har ifølge udvalgets opfattelse ikke i praksis den samme kønsidentificerende funktion som fornavne.

Udvalget anbefaler derfor, at der i reglerne om mellemnavne åbnes mulighed for at tage et navn, der er godkendt som fornavn, uanset om navnet svarer til den pågældendes køn.

En sådan adgang forudsætter imidlertid, at det sikres, at fornavne, der anvendes som mellemnavne, ikke skal kunne tages som efternavne, hvorfor dette bør fremgå af loven.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 174 ff.

3.3.3. *Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende- ders overvejelser*

Af de grunde, som er anført af Navnelovsudvalget, er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende enig i, at der bør gives mulighed for at tage et kønsukorrekt fornavn som mellemnavn.

Som anført af udvalget vil en ophævelse af fornavnes kønsidentificerende funktion kunne medføre store administrative vanskeligheder. Da et mellemnavn som anført af udvalget ikke har samme kønsidentificerende funktion som fornavne, er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende enig i, at denne adgang gives gennem bestemmelserne om mellemnavne i stedet for gennem bestemmelserne om fornavne.

Den foreslåede § 11, stk. 1, nr. 4, indebærer, at det er muligt at tage et mellemnavn som efternavn.

For fortsat at opretholde sondringen mellem for- og efternavn, som er centralt i dansk navneskik, er det dog nødvendigt at sikre, at kønsukorrekte fornavne som bæres som mellemnavne, ikke kan tages som efternavne.